STK4900 Vår 2024 Obligatorisk innlevering 2

Adrian Duric

Oppgave 1

a)

Under nullhypotesen H_0 vil psykisk lidelse og kroppstype være uavhengige utfall, dvs.

$$P(A \cap B) = P(A)P(B|A) = P(A)P(B)$$

fordi P(B|A) = P(B) når A og B er uavhengige. Dette viser at

$$p_{i,j} = Pr(A = i, B = j) = Pr(A = i)Pr(B = j) = a_i b_j$$

når A=i og B=j er uavhengige utfall, som må være tilfelle under nullhypotesen.

b)

Vi beregner estimater for a-verdiene som proporsjonene av mennesker kategorisert til hver psykiske lidelse, dvs.

 $a_i = \frac{N_i}{n}$

der N_i er antallet mennesker som har lidelsen A = i. Vi gjør en tilsvarende beregning for b_j der b_j er antallet mennesker med kroppstypen B = j.

```
# Beregner 95% konfidensintervall for p_4,2
N42 = table[4,2]
p42 = N42 / n
se_p = sqrt((p42 * (1 - p42)) / n)
# Bruker at sample-proporsjonen er ca. normalfordelt ifølge sentralgrenseteoremet
lb = p42 - 1.96*se_p
ub = p42 + 1.96*se_p
sprintf("Sample-estimat av proporsjon: %.3f", p42)
```

[1] "Sample-estimat av proporsjon: 0.246"

```
sprintf("95% konfidensintervall: [%.3f, %.3f]", lb, ub)
## [1] "95% konfidensintervall: [0.209, 0.282]"
```

[1] "Forventet proporsjon under nullhypotesen: 0.254"

sprintf("Forventet proporsjon under nullhypotesen: %.3f", a4*b2)

Vi ser at forventet proporsjon er godt innenfor 95% konfidensintervallet til sample-estimatet, som vil si at nullhypotesen kan virke rimelig basert på dette resultatet alene, og bør uansett ikke forkastes på bakgrunn av det.

 $\mathbf{c})$

Generelt for diskrete stokastiske variabler X (som vi har i dette eksemplet), har vi at

$$E(X) = \sum_{i} x_i p(x_i)$$

over alle mulige utfall i. I denne oppgaven kan vi definere $X_{i,j}$ som antallet ganger utfallet (A=i,B=j) forekommer. Denne stokastiske variabelen er binomisk fordelt med $E(X_{i,j}) = np_{i,j}$. Begrunnelsen for dette er at når vi trekker ett individ fra populasjonen, bryr vi oss bare om hvorvidt utfallet for dette individet er enten (A=i,B=j), eller ikke (andre kombinasjoner av klasser er irrelevante). Utfallene er med andre ord binære. Vi antar også at ulike forsøk er uavhengige av hverandre, og at Pr(A=i,B=j) er lik for alle forsøkene. Vi kan derfor anse $X_{i,j}$ som binomisk fordelt. Under antagelsen om uavhengighet har har vi altså:

$$E(X_{i,j}) = np_{i,j} = na_ib_j$$

som følge av resultatet vi viste i oppgave a).

```
# Beregner estimerte forventede verdier
e11 = n*a1*b1
e12 = n*a1*b2
e13 = n*a1*b3
e21 = n*a2*b1
e22 = n*a2*b2
e23 = n*a2*b3
e31 = n*a3*b1
e32 = n*a3*b2
```

```
e33 = n*a3*b3
e41 = n*a4*b1
e42 = n*a4*b2
e43 = n*a4*b3
e51 = n*a5*b1
e52 = n*a5*b2
e53 = n*a5*b3
sprintf("%.2f %.2f %.2f", e11, e12, e13)
## [1] "6.43
              51.14
                      23.43"
sprintf("%.2f %.2f %.2f", e21, e22, e23)
## [1] "11.59 92.18
                       42.23"
sprintf("%.2f %.2f %.2f", e31, e32, e33)
## [1] "3.02
              23.99
                      10.99"
sprintf("%.2f %.2f %.2f", e41, e42, e43)
## [1] "16.91 134.48
                        61.60"
sprintf("%.2f %.2f %.2f", e51, e52, e53)
## [1] "4.05
              32.20
                    14.75"
d)
Bruker chisq.test for å beregne de ønskede verdiene:
# Beregner forventede verdier
chisq.test(table, correct=F)$expected
## Warning in chisq.test(table, correct = F): Chi-squared approximation may be
## incorrect
##
                    thin
                          normal overweight
## moody
                6.431002 51.14178 23.42722
               11.591682 92.18147 42.22684
## anxiety
## autism
                3.017013 23.99244 10.99055
## hyperkinetic 16.911153 134.48393 61.60491
## other
                4.049149 32.20038 14.75047
# Beregner Pearson-statistikk
chisq.test(table, correct=F)
```

```
## Warning in chisq.test(table, correct = F): Chi-squared approximation may be
## incorrect

##
## Pearson's Chi-squared test
##
## data: table
## X-squared = 11.536, df = 8, p-value = 0.1731
```

Vi leser ut $\chi^2 = 11.536$ for df = 8, og ser fra en χ^2 -fordelingstabell og/eller P-verdien at denne χ^2 -verdien er innenfor rimelighetens grenser gitt en antagelse om uavhengighet. Basert på dette holder antagelsen om uavhengighet, og vi vil altså ikke forkaste nullhypotesen.